

Skive

Festuge

»The Pink Floyd Project« sluttede festugen:

Fra månens anden side

Af Merete Just

merete.just@skivefolkeblad.dk

- Is there anybody out there?

Det er muligt, at det 10 mand store københavnske orkester »The Pink Floyd Project«, der spiller kopier af Pink Floyds klassikere ikke umiddelbart havde set os. Det er muligt, at de fra første øjeblik ikke havde indtryk af et cirka 200 mand stort publikum i Skive Theater i aftes.

Det er muligt.

Men publikum lod sig høre, efterhånden som den lidt matte søndagsstemning lagde sig og blev afløst af beundring for fremragende musikalske versioner, der gik langt ud over kopiens ulidelige og trivielle følgagtighed - og kræver masser af strøm. Og kan høres. Repertoiret fandt sine klareste højdepunkter ved månens mørke side og opførelsen af en mur.

Den karismatiske forsanger og guitarist Thomas Ulrik Larsen fik for alvor publikum med, da tiden var inde til »Another Brick in the Wall, Part II« - og da sang vi med.

- We don't need no education, we don't need no thoughts control...

The Pink Floyd Project spillede numre fra stort set hele Pink Floyds levetid - fra den uskyldige psykedelia-debut »The Piper At The Gates Of Dawn« (1967), over storværkerne »Dark Side Of The Moon« (1973), »Wish You Were Here« (1975) og »The Wall« (1979) til de sidste udgivelser »A Momentary Lapse Of Reason« (1987) og »The Division Bell« (1994) fra gruppens Indian Summer.

Men det gjorde ikke den store forskel, om The Pink Floyd Project gav en ballade, gedigen rock eller en gang uforfalsket syre, så var kendere af Pink Floyd ikke i tvivl:

Det lød som Pink Floyd.

- Nej, det er bedre end Pink Floyd. De er gladere at se på end de sure gamle hippier, lød det fra min ledsager på 40+, der nød genhøret med lange, stemningsmættede introer, der blev afløst af talentfuld håndtering af guitarer, hvor især Søren Thulin havde adskillige forrygende soloer. Instrumenterne fyldte godt op på scenen i Skive Theater, og det var imponerende at se, hvilken energi, der blev lagt i at gøre liveoplevelse så autentisk som muligt.

»A Good Day for Freedom«, »Fat Old Song«, »Sorrow« og »What do you want from me?« var fine øjeblikke.

Enkelte klagede over høj lyd, men det var svært ikke at blive imponeret af så helstøbt en koncert. Det forlyder endda, at The Pink Floyd Project kun har eksisteret siden 2003, men et ekstremt højt ambitionsniveau, stor talentmasse og en renhjertet passion for Pink Floyd gjorde koncerten til en stor oplevelse på en ellers kedelig og regnfuld søndag aften.

Så der var nogen derude - og med den oplevelse, som The Pink Floyd Project leverede, vil der altid være nogen derude. Det var en oplevelse, der sagtens tåler gentagelse.

Det er i allerhøjeste grad muligt.